

Interview met Miljonair, januari 2005

The World according to Maurice de Hond
“Wij zijn niet allemaal Tokkies.”

Tekst: Jessica Villerius

Intro

You either hate him, or you love him; Opiniepeiler Maurice de Hond. Je kunt zeggen van hem wat je wilt, maar hij is wel degene die vaak het dichtst bij uiteindelijke uitslagen zit, of dit nu een parlementaire verkiezing of een economische malaise betreft. Daarnaast neemt hij absoluut geen blad voor de mond als het gaat om onze vaderlandse politiek. En laat dat nu net zijn waar wij hem over willen spreken. Onlangs nog publiceerde hij op zijn internetsite peil.nl de mededeling dat ons een enorme escalatie te wachten staat in Nederland. Miljonair ging daarom bij hem op bezoek en sprak met hem over politiek, ons stelselmatig falend systeem, de politieke ambities van Bekend Nederland en de eenzijdige berichtgeving van de media.

Tokkies en misbruikers

Nog voor de koffie op tafel staat, is Maurice al op het punt waarop we hadden gehoopt. Op de vraag wat er nu schort aan de Nederlandse politiek, kan hij niet kort, maar wel zeer krachtig antwoorden: “Ons systeem deugt absoluut niet. Het is gebaseerd op wantrouwen en onderschatting naar de burgers toe. Als burger krijg je geen enkele verantwoordelijkheid of medezeggenschap, puur omdat men in Den Haag denkt dat wij burgers daartoe niet in staat zijn. De politiek overschat zichzelf daarbij enorm. De burger is wel degelijk in staat om mee te beslissen. De mannen in Den Haag denken alleen dat zij het beter kunnen. Says who? Zowel de politiek als de media kennen de burgers gewoonweg niet. Ze hebben geen idee wat er zich daarbuiten nu eigenlijk afspeelt. In feite denken ze dat we allemaal een stelletje Tokkies zijn. Nou, ik ken niemand die daarop lijkt, jij?” Eeh, nee gelukkig niet. Terwijl wij bijkomen van deze aftrap, schenkt Maurice’s charmante –overigens volledig geïntegreerde en daarmee vloeiend Nederlands sprekende- Cubaanse vrouw koffie in. Hij vervolgt: “Die escalatie waar ik het over had, of de uitbarsting van de ‘veenbrand’ zoals ik het ook wel noem, die komt er echt. Wellicht pas over vijf of tien jaar, maar hij kan niet uitblijven. Het broeit al heel lang en de druk wordt almaar groter. Ik denk dan aan een enorme terroristische aanslag ergens in Europa bijvoorbeeld. Niet de minste mensen voorspellen dat er dan wellicht ook atoomwapens bij betrokken zullen zijn. Na 9/11 is wat mij betreft al het ondenkbare, denkbaar geworden. Ik wil geen doemdenker zijn, maar het ziet er nu eenmaal heel slecht uit op dit moment.” De moord op van Gogh, was dat dan geen landelijke escalatie, zo vragen wij ons af? “Ik vind niet dat de moord op van Gogh een escalatie heeft veroorzaakt. Het heeft er niet toe geleid dat er nu daadwerkelijk iets is veranderd in de politiek. Drie weken later was het weer business as usual in politiek Den Haag. Sterker nog: ze voelden zich meteen geroepen om amper een week nadat de man begraven was, een hardnekkige discussie over het artikel over Godslastering te voeren. Schaamteloos, gewoon. Daarnaast maken ze zich sowieso druk om de meest idiote zaken. Het districtenstelseltje van de Graaf bijvoorbeeld, dat is toch krankzinnig, om niet te zeggen lachwekkend? Alleen een grote crisis kan nog tot vernieuwing leiden, vrees ik.” Daarnaast ergert de Hond zich aan de makke houding van zowel politiek als media. Onder zware ergernis heeft hij in augustus gekeken naar een reportage in NOVA, dat ging over de WAO herkeuring voor niet in Nederland woonachtige

‘gerechtigden’. “Ik ben volledig vóór de WAO herkeuring. In de WAO horen alleen mensen te zitten die hierop recht hebben, geen misbruikers van deze toelage. Natuurlijk zitten er veel mensen in de WAO, die daar niet horen. In deze specifieke reportage, waarvoor ze bij WAO-trekkers in Marokko op bezoek gingen om hun mening te vernemen op de WAO herkeuring, bleek dat maar weer eens. De ondervraagden hadden ieder één of twee jaar in Nederland gewerkt om vervolgens met als opgaaf van reden ‘heimwee’ terug te keren naar hun geboorteland. Ze vonden het stuk voor stuk schandelijk dat ze nu, na dertig jaar, ineens gekort konden worden op hun uitkering, liepen alleen maar te mopperen op Nederland. Terwijl de reportage was opgenomen in het huis van mensen, die twee keer zo groot woonden als ik, keurig gekleed waren en noem maar op. En maar klagen over Nederland en de Nederlandse overheid. Maar nog ergerlijke was dat zelfs de hele insteek van Nova was dat het inderdaad vreselijk was dat deze mensen alsnog werden goedgekeurd en gekort op hun uitkering. Dat is nu een typisch voorbeeld van onze façade, er wordt gedaan dat alles goed geregeld is, maar als je dieper graaft zit het allemaal zo slecht in elkaar. Door dergelijke reportages raak je verder bevooroordeeld, terwijl natuurlijk lang niet iedereen zo met zijn uitkering omgaat. Ik ken heel veel hardwerkende mensen die zich hieraan storen.”

Bush, Fortuyn en Wilders

Ons huidig parlement kent vele grote en minder grote schandalen. Een Balkenende die wat knullig overkomt, een Remkes die vakantie houdt in een rampgebied, een vallend en weer opkrabbend kabinet, we hebben alles wel gehoord en gezien de laatste jaren. De Hond vindt dat dit niet zozeer te wijten is aan de specifieke personen, als wel aan het fundament, het systeem an sich.

“Ons huidig systeem kan gewoonweg geen politiek leiders meer opleveren, hierin kan eigenlijk niemand perfect functioneren. Balkenende is een keurige man, alleen ongeschikt als premier, wederom mede dankzij de opzet van het systeem. Mijn ideaalbeeld van een verkiezingstelsel gaat veel verder dan het Amerikaans verkiezingsstelsel, hoewel hun systeem zeker te prefereren valt boven dat van Nederland of zelfs van Europa. Bush bijvoorbeeld, heeft zijn kiezers gewoon weer kunnen overtuigen en daardoor kunnen houden en zit daar dus met een duidelijk mandaat. Burgers hebben daar veel meer medezeggenschap, ook tussen de verkiezingen. Dat zie ik bij het CDA echt niet gebeuren. Die waren al verbaasd toen ik de fractie vroeg hoe vaak ze onderzoek doen tussen de verkiezingen om vast te stellen wat hun eigen kiezers van belangrijke zaken vinden.”

Zowel de peilingen als de meningen op het gebied van politiek waren de afgelopen jaren op zijn minst uiteenlopend. Wat staat ons eigenlijk te wachten bij de volgende verkiezingen?

“De volgende uitslagen zullen volledig afhankelijk zijn van het feit of Geert Wilders meedoet of niet. Kan hij mensen vinden die in de positie willen komen waarin hij nu zit? Het is nogal een offer. En de mensen die daartoe bereid zijn, wil je die wel in je partij? Wilders staat nu op 22 zetels. Electoraal maakt hij dus zeker een kans”

Ook daarover zijn de meningen verdeeld, de opkomst van Groep Wilders. Het ene programma meldt elf zetels, terwijl de Hond het toch echt al een poos over 22 zetels heeft.”Tja, de Nederlandse media is, laten we zeggen, nogal volgzaam. Melden vaak wat hen het best uitkomt en dat hoeft echt niet altijd feitelijk juist te zijn. NOVA bijvoorbeeld, zit zó fout met Wilders. Ze zeggen maar steeds dat de man rond de elf zetels staat. Ik heb geen idee waar ze het vandaan halen, want in de peilingen die NIPO en ik hebben uitgevoerd, en zij later ook, staat Wilders toch echt op 22 stuks. Het is ongelooflijk hoe ze deze feitelijke onjuistheden naar buiten blijven brengen zonder dat ook maar iemand zich eraan lijkt te storen. Ze noemen mij een apostel in plaats van een voorspeller, omdat ik zogenaamd zou willen dat hij groot wordt, zonder dat het daadwerkelijk zo is. Als ik publiceer dat Wilders een grote kans heeft, word ik rechts genoemd en als ik zeg dat de populariteit van Bos stijgt (in aanloop naar de

verkiezingen red.) krijg ik het weer van de andere kant om mijn oren. Het heeft te maken met jaloezie, eigenbelang en domheid. Nog een goed voorbeeld van eenzijdige berichtgeving was Fortuyn. Die werd volledig miskend toen hij zo in opkomst was. Ik heb destijds na de gemeenteraadsverkiezingen op 6 maart 2002 in Goedemorgen Nederland gezegd dat hij helemaal niet op de genoemde 12%, maar op minstens 18% stond en dat hij de potentie had de allergrootste te worden en daarbij dus misschien wel premier. Niemand reageerde daarop en geen enkel medium heeft er verder aandacht aan besteed. Terwijl, wat ik zei, toch best kon worden aangemerkt als opzienbarend.”

Pieper for President

Het afgelopen jaar is er nogal wat gepubliceerd over –al dan niet bekende- Nederlanders die zichzelf opwierpen als potentiële nieuwe Premier. Van Hans Smolders (voormalig chauffeur van wijlen Pim Fortuyn) tot wijlen André Hazes. Stuk voor stuk ergerden zij zich aan het alsmar falend systeem en namen zich daarom voor de bezem er eens flink doorheen te halen. Werpand met statements, oneliners, goede voornemens en pittige uitspraken struikelden ze over elkaar heen om hun politieke ambitie kenbaar te maken. Een van de meest opvallende voornemens van het afgelopen jaar was dat van Roel Pieper om een politieke partij op te richten. Heeft hij kans van slagen?

“Roel Pieper de politiek in? Peter R. de Vries heeft meer electorale potentie. Politiek gezien, maakt die man het niet. Hij zal niet aanslaan in Nederland. Er is helemaal geen behoefte aan mensen die zeggen: “Ik weet wel hoe het moet!” Het systeem moet veranderd worden, anders zal niets slagen, ik blijf het zeggen. Pieper is een echte bedrijfsman, heeft prachtige dingen gedaan in het bedrijfsleven en dat is absoluut heel knap. Maar een leider moet de indruk geven dat hij doet wat wij willen. Ik denk echt niet dat Pieper daartoe in staat is. Als ik onderzoek doe naar hem, stuit ik trouwens op weinig sympathisanten. Peter R de Vries heeft daarentegen veel meer aanhangers, is een veel menselijker persoon met, naar mijn mening, veel meer electorale potentie. Dat het kan werken, dat hebben we gezien in Californië, waar Arnold Schwarzenegger nu Gouverneur is. Niemand gaf hem kans van slagen, want het was maar een acteur. Maar hij sprak wel de taal van het volk en dat is nou net wat de mensen aanspreekt. En als je je dan beweegt in een functionerend systeem, kan dat een succes worden.”

Na al deze uitspraken, zou je op zijn minst verwachten dat de Hond dan zelf de politiek in zou willen gaan om een en ander aan de kaak te stellen. “Ik in de politiek? Ik ben geen ellebogenwerker, dus daarom wellicht niet geschikt. De politiek is helemaal niet resultaatgericht, maar machtsgericht. Zo zit het nu op dit moment helaas in elkaar. Het resultaat is vaak het gevolg van misschien wel acht compromissen. Hoe kan een politicus dan zeggen dat hij iets heeft bereikt? Vaak is het uiteindelijk resultaat een flauw aftreksel van wat hij eigenlijk, tijdens het voeren van zijn campagne, had bedoeld. Mij maak je daar absoluut niet blij mee hoor. Laat mij maar lekker mijn eigen ding doen.”

Inburgering en integratie

Het jaar 2004 stond volledig in het teken van twee politieke discussies: vrijheid van meningsuiting (wellicht het meest uitgesproken woord van 2004) en integratie. Vooral over dat laatste onderwerp liepen de gemoederen nog vlak voor het afsluiten van 2004, hoog op. Wie herinnert zich niet de foto van Minister Verdonk, haar hand uitstrekking naar een Imam, die dit gebaar op zijn beurt keihard weigert vanwege zijn geloofsovertuiging. In Nederland laaide de discussie op of dit nu aan ons inburgeringstraject of aan de welwillendheid van de

deelnemers zou liggen. Maurice de Hond, wiens (overigens zeer jonge) Cubaanse vrouw onlangs nog een inburgeringscursus heeft gedaan en nu bijna klaar is om genaturaliseerd te worden, weet inmiddels hoe het nu precies werkt. “Bij de inburgering gaat het al mis bij de allereerste cursus Nederlands. Daar wordt gezegd: als je niet kunt, dan moet je het even laten weten, dan zorgen we dat je wordt afgemeld. De redenen die je hiervoor kunt opvoeren, zijn breder dan je denkt. Als je moeilijk leert, hoef je niet. Heb je een baan? Hoef je ook niet. Er is dus totaal geen sanctie als je niet gaat. Waarom zou je gaan dan? Het ergste wat je kan gebeuren is dat je een boete krijgt. Maar je verblijfsvergunning wordt velengd ongeacht je deelname aan de inburgeringscursus. En de politiek maar gillen: “De inburgering is nu strenger aangepakt!” Nou, mijn vrouw heeft ‘m alleen maar afgemaakt omdat ze zélf die discipline bezat, nergens anders om. In haar groep vielen steeds meer mensen af, gewoon omdat het niet werd verplicht, laat staan gecontroleerd. Nu zijn ze erover bezig dat het wel wordt verplicht en dat je er zelfs financieel moet bijdragen hieraan. Prima! Hoewel ik maar moet zien hoe dat in de praktijk wordt uitgevoerd. Ik heb er allochtonen over gehoord, die vonden het zelf een heel goed plan. In de eerste plaats omdat ze dan tegen hun echtgenoot kunnen zeggen dat ze wel moeten omdat het verplicht is en in de tweede plaats omdat door te moeten betalen ze ook het gevoel hebben echt te moeten gaan. De kwaliteit van de cursus daarentegen, is erg goed. Mijn vrouw is nu anderhalf jaar hier en spreekt vloeiend Nederlands. Ik weet dus uit eigen ervaring dat het allemaal wel kan, als je maar wilt. Een leuk voorval deed zich voor op de eerste avond nadat mijn vrouw les had gehad. Haar eerste les betrof maatschappijleer, waar ze het drie uur hebben gehad over de Nederlandse maatschappij. Die avond zaten we aan tafel en vertelde ik over een nieuwe klus die ik ging doen en wat ik daarvoor betaald zou krijgen. Volledig onverwacht reageert ze in perfect Nederlands: “Is dat zwart of wit?”